

VASS TIBOR

Bibinke és a kerítés

KÉSZECSKE A NAGY BIBIN ÉS A MŰLOVARNÓBÓL

Kiharangozzuk, hogy ez a kerítés nem áll fenn.
Ki, nincs olyan
biz. isten, hogy röpkének nézhetné akár egyetlen,
horganyzást horgonyzással tévesztő, terepszín, telek-szün honvédtest.
Sokjelzős madárnak legfeljebb
vagy horgasztott fejű, szögesdrótszór kutyának. Földhányás, taccs, ko. Ki,

hogy ideiglenesség nincs, és hogy ezt a botcsinálta cölöpverők
se kússzák meg szárazon. Sáráz bor,
csúszik szír, mászik Lancelot. Egyik Vazul tud, másik vazzegul. Biz.

mint bizományi. Baz.-t mégsem dróthatok,
megye nevét szádra hiába ne vedd. Ott nincs is kiharangozásra vágó létező,
onnan csak azt látni, hogy a gulyásagyúk tűztere minden nap új

vidék felé fordul. Haladni kell a porral, a kutya trimmelt, az asztal kerek, a kapacitálás szabad. Új időknek új dalaival hajókürt szólítja a kiszkatónákat, felmenőik építőtábori relikviáival csencselnek. Egy-két nőt ezért-azért átcseleznek a nem létező ideiglenességben. Kiharangozzák magukat a bánásmódból. Ahol falba

verődnek a kutyák, ott nincs mese, borozni kell, pusztá szer.
Ahol falkába, ott baz.-ni. Biz. mondom néktek, biz. hiába.
Kiharangozzuk, hogy biz. és baz. összeférhetetlen,
és hogy a létező mától fogva nem létezik. Ki, nincs olyan, hogy olyan van.

A performanszt fotózó kijelenti, hogy négy méter magasság annyi mint egy mélység élessége. Itt-ott megemberesedik élősövény, télizöld, ami már majdnem örökzöld.
Mégis győztes, mégis úr és fagyal.